

- missus non est de reſeruatīs epīſcopo.
- 73 Pralatus ſuis ſubditīs variis ex cauſis
bis, aut ter in anno debet de aliis confeſ-
ſoribus providere.
- 74 Pœnitens, qui obtenta authoritate à ſupe-
riore, ſi ficto confeſſus eſt, tenebitur ne
iterum authoritatem petere.
- 75 Pralati facultas extenditur ne ad pecca-
ta committenda.
- 76 Abſolutio ſub modo à reſeruatīs an dari
poſſit.
- 77 Pralatus ratione duce caſus reſeruare de-
bet.
- 78 Abſolvere quibus cauſis poteſt ſacerdos à
reſeruatīs.
- 79 Remota loca que dicantur, & num. 81. &
quid ſit eſſe in remotis.
- 80 Diſpenſationes, qua ſunt per epīſcopos ea
ratione, quia Papa eſt in remotis, qua.
- 82 Articulus mortis quando dicitur.
- 83 Damnatīs ad mortem nec Eucharīſtia,
neque extrema unctio datur.
- 84 Periculum mortis ab articulo, quomodo
differat.
- 85 Conſtitutus in periculo quare privilegii
non gaudeat, quibus conſtitutus in ar-
ticulo.
- 86 Sacerdos quicumque niſi ſit hæreticus, vel
ſchiſmaticus in articulo mortis abſol-
uit, & quare. amplia, vt num. ſeq.
- 87 Religioſi quas confeſſiones inuito pralato
ex facultate epīſcopi valeant audire, &
num. ſeq.
- 88 Laicus num confeſſionem, & abſolutio-
nem impendere poſſit.
- 90 Abſolutus in mortis articulo à reſeruatīs,
an ubi conualuit, debeat adire ſuperio-
rem.
- 91 Impedimentum iuſtum quod dicitur.
- 92 Impeditus ire Romam, & abſolutus à ſim-
plici ſacerdote, an ceſſante impedi-
mento Romam ire teneatur. num. ſeq.
- 94 Preſumpſerit verbum, ſcientiam demon-
ſtrat.
- 95 Abſolutio ab ignoſcente facta, an valeat.
- 96 In excommunicationem incidens ob abſo-
lutionem à quo abſolvatur.
- 97 Potestas quo ad uſum qua ſit.

De poteſtate Confeſſarij.
Cap. XIII.

Deinceps agendum nobis eſt de
poteſtate Confeſſarij, cum ſit
illi maximè neceſſaria. Pro cu-
juſt intelligentia ſcièdum eſt
primo, quòd duplex eſt poteſtas ordinis
ſacerdotalis, ſcilicet poteſtas cōſecratio-
nis, qua quilibet ſacerdos rite ordinatus
poteſt corpus, & ſanguinem Domini
noſtri Ieſu Chriſti conficere; quam po-
teſtatem cōtulit Dominus in ultima cœ-
na, cum dixit, Luc. 22. Hoc facite in
meam commemorationem. Altera po-
teſtas adminiſtrationis ſacramentorum,
quæ eſt poteſtas ſpiritualis iuriſdictionis
in foro pœnitentiæ, dicitur quæ poteſtas
clauium, quibus ſacerdotes poſſunt ape-
rire dignis cœlum, & indignis claudere.
Et hæc fuit collata in die Dominiçæ Re-
ſurrectionis Apoſtoliſ: dum eis appa-
rens in conclauj, inſufflauit, & dixit:
Accipite Spiritum ſanctum, quorum re-
miferitis peccata, remiſſa ſunt &c. Hæ
duæ ¶ poteſtates cōſecrationis, & cla-
uium dicuntur ordinis Sacerdotalis, ne-
que eodem ſunt, neque ſimul tempore
collatæ Apoſtoliſ. quarum una reſpicit
cōſecrationem Corporis Chriſti ueri,
altera corpus Chriſti myſticum, quia ha-
bens eam, poteſt ſoluere, & ligare pecca-
torem. Prima collata eſt Apoſtoliſ in cœ-
na ante Chriſti paſſionem, altera poſt
paſſionem. Primam conſert Epīſcopus
ordinando, cum tradens ei calicem cum
uino, & aqua, pane ſuprapoſito dicit:
Accipite poteſtatem offerendi, & confi-
ciendi pro uinis, & mortuis. Secundam
uero tradit aliquibus interpoſitis, ponēs
manum ſuper caput eius, & dicens: Ac-
cipite Spiritum ſanctum, quorum remi-
ſeritis peccata, &c. Et de hac ſecunda lo-
qui intendimus. Hęc ¶ ergo dicitur po-
teſtas clauium per metaphoram. nam ſi-
cut illud, quo auferitur obſaculum in-
trotius in domum, dicitur eſſe clauis in
tēporalibus, ſic in ſpiritualibus poteſtas,
qua